

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่
อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีของหน่วยงานของรัฐในรอบปีงบประมาณถัดไปจากที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕) และข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระบุว่า กรณีหน่วยงานของรัฐมีเจตนาหรือปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควร ให้กระทรวงการคลังพิจารณาความเหมาะสมในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ยังเป็นเครื่องมือทางการบริหารประเภทหนึ่งที่ผู้บริหารสามารถนำมาช่วยสนับสนุนให้แผนงาน/โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ได้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งแนวทางทางการบริหารความเสี่ยงจะเป็นกรอบการดำเนินงานให้สามารถผลักดันกิจกรรมภายใต้ แผนงาน/โครงการที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องและสามารถควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดผลกระทบได้ รวมทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจ การวางแผน และการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงาน ตลอดจนเพิ่มโอกาสที่จะดำเนินการให้ดีขึ้น

ดังนั้นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ จึงได้จัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้และวิธีการ รวมทั้งขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยงแผนงานโครงการได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรต่อไป

คณะกรรมการเพื่อบริหารความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ หลักการและเหตุผล	๑
ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่	๖
โครงสร้างของหน่วยงาน	๙
บทที่ ๒ หลักการบริหารความเสี่ยง	๑๐
บทที่ ๓ แนวทาง/วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง	๑๔
แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง	๒๐
บทที่ ๔ แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๘	๓๑

ภาคผนวก

- คำสั่งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ประเมินความเสี่ยง (แบบ บส.๑)
- การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง (แบบ บส.๒)
- รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง (แบบ บส.๓)

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรจะต้องเผชิญกับสภาพความไม่แน่นอนทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กร ซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์ทางที่เป็นความเสี่ยง และโอกาส (Risk and Opportunities) ต่อองค์กร โดยความเสี่ยงจะส่งผลกระทบในเชิงลบ ในขณะที่โอกาสจะเป็นตัวสร้างมูลค่าต่อองค์กร ดังนั้นการบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยป้องกัน รักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

หลักทฤษฎีในการบริหารความเสี่ยง ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA : Public Sector Management Quality Award) หมวด ๒ การวางแผนยุทธศาสตร์ ได้กำหนดให้ส่วนราชการมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเชิงบูรณาการตามหลักเกณฑ์ (COSO ERM) โดยได้นำคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยงขององค์กร “การบริหารความเสี่ยงขององค์กร คือ การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการที่กำหนดขึ้นและนำไปใช้โดย คณะกรรมการฝ่ายบริหารและบุคลากรอื่น ๆ ขององค์กรเพื่อกำหนดกลยุทธ์และใช้กับหน่วยงานทั้งหมดในองค์กรโดยได้รับการออกแบบมาเพื่อระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อองค์กรรวมทั้งการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) ประเมินได้ ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ ทั้งนี้เพื่อให้ความมั่นใจว่าองค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”

ดังนั้น การบริหารความเสี่ยง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ ต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับขององค์กร คู่มือบริหารความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตาม COSO (COSO : ERM Integrated Framework) ประกอบกับกรอบหลักเกณฑ์การวัดประเมินผล การดำเนินการด้านการบริหารความเสี่ยงตามกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลังได้กำหนดขึ้น

๒. ความหมายและคำจำกัดความ

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความแน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย โดยผลกระทบดังกล่าวทำให้การดำเนินงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายหรือความคาดหวังโดยอาจวัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยงได้จากผลกระทบของเหตุการณ์และโอกาสที่จะเกิด

ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง สาเหตุหรือที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดบรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการดำเนินงานหลักที่กำหนดไว้ทั้งที่เป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและการวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าประสงค์ขององค์กรโดยการประเมินจาก

๑. โอกาสที่อาจเกิดเหตุการณ์ หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

๒. ผลกระทบ หมายถึง ขนาดของความรุนแรง ความเสียหายที่เกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสีย (Risk Level) หมายถึง สถานะของความเสียที่ได้จากการประเมินโอกาส และผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสีย แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือความเสียสูงมาก ความเสียสูง ความเสียปานกลาง ความเสียน้อย และความเสียน้อยมาก

การบริหารความเสีย (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบายโครงสร้างและกระบวนการเพื่อทำให้คณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากรนำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์ และปฏิบัติงานทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสียจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้องสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์กรและกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมให้ความเสียอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่ง ว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

COSO (The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission) หมายถึง กรอบแนวคิดในการบริหารความเสียแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจงปัญหาและความเสียออกเป็นองค์ประกอบย่อยรวมถึงมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสียที่ชัดเจน

การบริหารความเสียโดยองค์กรรวม (Enterprise Risk Management : ERM) หมายถึง การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร รวมถึงกระบวนการในการปฏิบัติงานต่างๆ โดยต้องพยายามที่จะลดสาเหตุของความเสียในแต่ละโอกาสที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย โดยกระทำให้ระดับความเสียและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นสำคัญ

การจัดการความเสีย หมายถึง แนวทางในการลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์หรือความเสีย หรือลดผลกระทบความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสียให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การติดตามประเมินผล หมายถึง ระบบบริหารความเสียที่สมบูรณ์ หน่วยงานจะต้องมีการติดตามผลระหว่างดำเนินการตามแผนบริหารความเสีย โดยตรวจทาน ทบทวน ดูว่ามีประสิทธิภาพดี ให้คงดำเนินการต่อไป เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการบริหารความเสียที่กำหนดไว้มีประสิทธิภาพเพียงพอเหมาะสม มีการปฏิบัติตามจริง หากพบข้อบกพร่องต้องได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลา นอกจากนี้ควรกำหนดให้มีการประเมินความเสียซ้ำอีก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อดูว่าความเสียได้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้วมีความเสียใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกหรือไม่

ความเสียจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสียที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ความเสียที่องค์กรต้องพยายามลดให้น้อยลงหรือหมดไป ได้แก่ ความเสียในด้านนโยบาย ความเสียในด้านการดำเนินงาน ความเสียในด้านทรัพยากรบุคคล ความเสียในด้านการเงิน และความเสียในด้านกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เป็นต้น

ความเสียจากปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสียที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือความรับผิดชอบขององค์กร ซึ่งต้องพยายามหามาตรการที่จะลดผลกระทบในทางลบให้ได้มากที่สุด ได้แก่ ความเสียด้านสภาพเศรษฐกิจ ความเสียด้านการเมืองการปกครอง ความเสียด้านการแข่งขัน ความเสียด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความเสียด้านสังคมและพฤติกรรมของผู้บริโภค ความเสียด้านกฎหมายและความเสียด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ เป็นต้น

๓. วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

๑. เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานในองค์กรมีความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถบริหารความเสี่ยงได้ในทิศทางเดียวกัน

๒. เพื่อหน่วยงานสามารถดำเนินงานได้ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนดในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๓. เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

๔. เพื่อเป็นการลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ และเป็นกรอบแนวทางในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง

๔. เป้าหมายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. ผู้บริหารและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

๒. จัดให้มีระบบการบริหารที่ดีและเป็นไปอย่างมีระบบและมีองค์ประกอบหลักของการบริหารความเสี่ยงที่ดีและครบถ้วน

๓. สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ

๕. ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

๑. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง เป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร

๒. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้พนักงานภายในองค์กร เข้าใจเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน

๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

๔. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๕. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

๖. ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารความเสี่ยง

ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรประสบความสำเร็จมี ๘ ประการ ดังนี้

๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรจะประสบความสำเร็จยิ่งใดขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์การสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญและการสนับสนุนแก่ทุกคนในองค์กรให้เข้าใจความสำคัญในคุณค่าของการบริหารความเสี่ยงต่อองค์กร มิฉะนั้นแล้วการบริหารความเสี่ยงไม่สามารถเกิดขึ้นได้

๒. ความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงตรงกัน การใช้คำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงแบบเดียวกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ในการกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายกระบวนการเพื่อใช้ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงและกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกระดับมีจุดมุ่งหมายร่วมกันในการบริหารความเสี่ยง

๓. กระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง องค์กรทั่วไปจะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้นั้น จะต้องนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงทั้งองค์กรและกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๔. การบริหารการเปลี่ยนแปลงต้องมีการชี้แจง การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติ องค์กรต้องมีการปรับวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้เข้ากับทุกระดับขององค์กร และต้องให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง

๕. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง และวิถีปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการสื่อสารจะเน้นให้ถึงการเชื่อมโยงระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์องค์กร การชี้แจงทำความเข้าใจต่อพนักงานทุกคนถึงความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลต่อกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้เกิดการยอมรับในกระบวนการและนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาการบริหารความเสี่ยง

๖. การวัดผลการบริหารความเสี่ยง การวัดความเสี่ยงในรูปแบบผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดขึ้น จะทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและดำเนินกระบวนการทั้งหมดให้เกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้นสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้น และดำเนินการให้กระบวนการทั้งหมดเกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๗. การให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กรควรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจในกระบวนการบริหารความเสี่ยง และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการจัดการกับความเสี่ยงเพื่อบรรลุความสำเร็จขององค์กร และสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง

๘. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนสุดท้ายของปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง คือการกำหนดวิธีที่เหมาะสม ในการติดตามการบริหารความเสี่ยง การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

ชัดเจนและสม่ำเสมอ

- การรายงานและตรวจทานขั้นตอนติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ความ
- การมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูง
- บทบาทของผู้นำในการสนับสนุนและติดตามการบริหารความเสี่ยง
- การประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

ตำบลหนองกงใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๒.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๒,๘๑๕ ไร่ ๒ งาน ๔๕ ตารางวา

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลน้ำอ้อม อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลห้วยโจด อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่เป็นที่ดอน เป็นที่ราบสูง ดินเป็น ดินร่วนปนทราย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศโดยทั่วไปมีสภาพอากาศแบ่งเป็นสามฤดูคือ ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม) ฤดูฝน(พฤษภาคม – ตุลาคม) ฤดูหนาว(พฤศจิกายน – มกราคม)

๑.๔ ลักษณะของดิน ดินร่วน ดินร่วนปนทราย เป็นดินเขตร้อนที่มีสีแดงเหลือง เนื้อดินหยาบจนถึง เป็นลูกรัง ชั้นดินบาง มีหินทราย หินกรวด หรือ หินดินดาน

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑.ลำห้วยยาง

๒.ลำห้วยผักหนาม

๓.ลำห้วยสายบาศ

๔.อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง

๕.บึง/หนอง ๙ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑.ฝาย ๒ แห่ง

๒.บ่อบาดาลขนาดใหญ่ ๖ แห่ง

๓.บ่อบาดาลขนาดเล็ก ๗๕ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ลักษณะของไม้เป็นประเภท ป่าดิบแล้ง (Dry Evergreen Forest)

เป็นป่าที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มสลับดอนมีความชุ่มชื้นน้อย สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๓๐๐ -๖๐๐ เมตร ไม้ที่สำคัญได้แก่ มะคาโมง ยางนา พยอม ตะเคียนแดง กระบากลัก และตาเสือ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง แบ่งเป็น ๑๑ หมู่บ้าน

- หมู่ที่ ๑ บ้านหนองกงใหญ่ กำนันตำบลหนองกงใหญ่ นายวุฒิไกร วิชัยวงศ์
- หมู่ที่ ๒ บ้านเวียงแก้ว ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสำเนา พรหมมะลี
- หมู่ที่ ๓ บ้านวังโพน ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายบัณฑิต โพธิ์ศรี
- หมู่ที่ ๔ บ้านผักหนาม ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายประจวบ แสนโคก
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแวงกง ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสังทอง สุภูธร
- หมู่ที่ ๖ บ้านอนามัย ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายปรีเดช น้อยสุข
- หมู่ที่ ๗ บ้านหนองโอง ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายคำสิงห์ วันสืบ
- หมู่ที่ ๘ บ้านผักหนามคำ ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายไพศาล โพธิ์ศรี
- หมู่ที่ ๙ บ้านหนองกงแปน ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นางสมหวัง แสนสิมมัต
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านวังโพนเหนือ ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสุพี สีลาโคตร
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านศรีเวียงชัย ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสมภาร ศรีชมชื่น
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านผักหนามชัย ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสัมลวน ศรีวิชา
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านดอนเงิน ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายจำนงค์ แก้วใส

๒.๒ การเลือกตั้ง -

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งตำบลหนองกงใหญ่ จำนวน ๘,๕๖๙ คน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

๒.๑ วิสัยทัศน์

“หนองกงใหญ่น่าอยู่ สาธารณูปโภคทั่วถึง การศึกษาศิลปวัฒนธรรมโดดเด่น บริหารแบบบูรณาการ
ยึดหลัก

ธรรมาภิบาลบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง “

๒.๒ ยุทธศาสตร์ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนำเมืองและชุมชนให้น่าอยู่
- ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างด้านการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
- ๑.๒ พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความปลอดภัยให้ชุมชนปลอดภัยาสพติด

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม

- ๒.๑ สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ยากจนผู้ด้อยโอกาสผู้สูงอายุผู้พิการผู้ป่วยเอดส์
- ๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้การเกษตร เพิ่มขีดความสามารถการผลิตแปรรูป
สินค้าเกษตร

๒.๓ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๒.๔ พัฒนาเสริมสร้างสุขอนามัยและสาธารณสุข

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาการออกกำลังกาย

๓. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๑ พัฒนาฟื้นฟูปรับปรุงแหล่งน้ำการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย

๓.๓ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ปรับปรุงพื้นที่ป่าและดิน

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี

๔.๑ ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน

๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนในตำบล

๔.๓ อนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ เสริมสร้างการพัฒนาเมืองท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๕.๒ พัฒนาสมรรถนะของบุคลากร ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อการบริหารประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

๑) การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

๔) สภาพแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๒) มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๗๐

๓) ประชาชน มีส่วนร่วมสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม

- จำนวนความพึงพอใจจากประชาชน ไม่น้อยกว่า ๘๐ %

๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม

- จำนวนความพึงพอใจจากประชาชน ไม่น้อยกว่า ๘๐ %

๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม

- จำนวนความพึงพอใจจากประชาชน ไม่น้อยกว่า ๘๐ %

กลยุทธ์

๑.เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒.พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม

๓.จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๔.สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

๕.พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน

๖.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่าง
ยั่งยืน

๗.สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนอง
กุงใหญ่และนโยบายของผู้บริหาร ที่ให้ไว้ในสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ พร้อมขับเคลื่อน
กระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชนอย่างยั่งยืน เป้าหมาย สูงสุดในการบริหารคือให้ประชาชนเป็นผู้
ขับเคลื่อนกระบวนการเอง มี

วิสัยทัศน์ชัดเจน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองกุงใหญ่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมดังนี้

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

-เป้าประสงค์

-ตัวชี้วัด

-ค่าเป้าหมาย

-จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทายุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาความ
ต้องการของประชาชน

๒. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความ
ต้องการของประชาชนได้มาก

๓. ชุมชนอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้สามารถพัฒนาได้ง่าย

๔. มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน

๕. ระเบียบปฏิบัติให้อำนาจผู้บริหาร

๖. ผู้บริหารมีความกระตือรือร้น

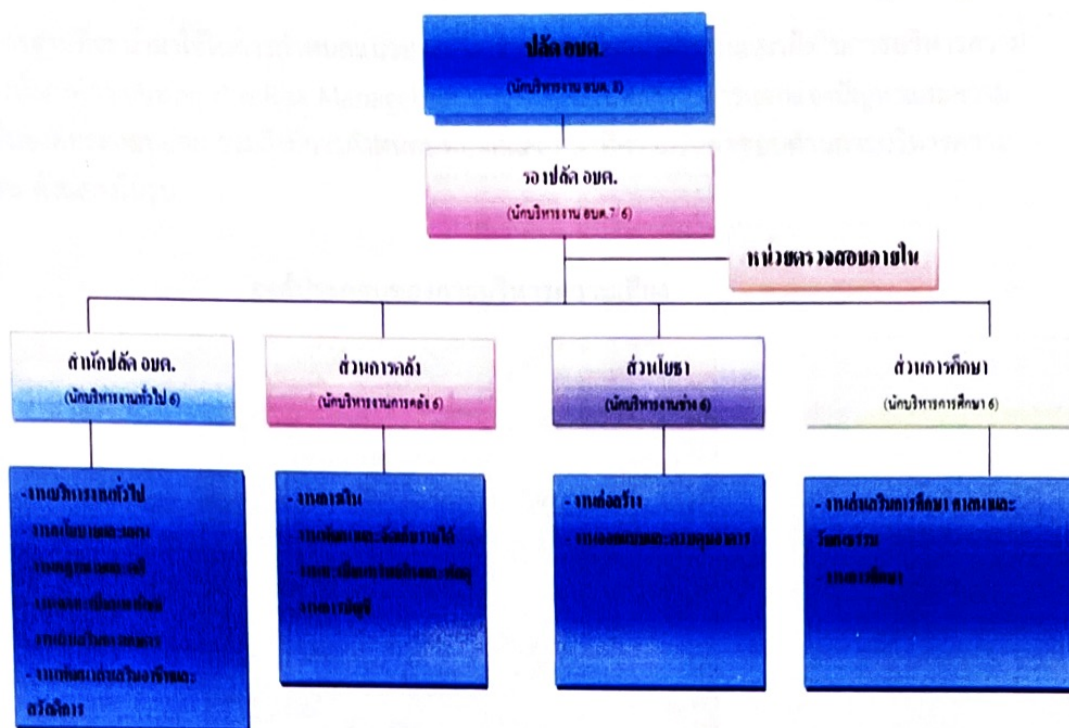
จุดอ่อน (Weakness)

๑. มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น

๒. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและพัฒนาได้ครอบคลุม
การพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน

๓. ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร

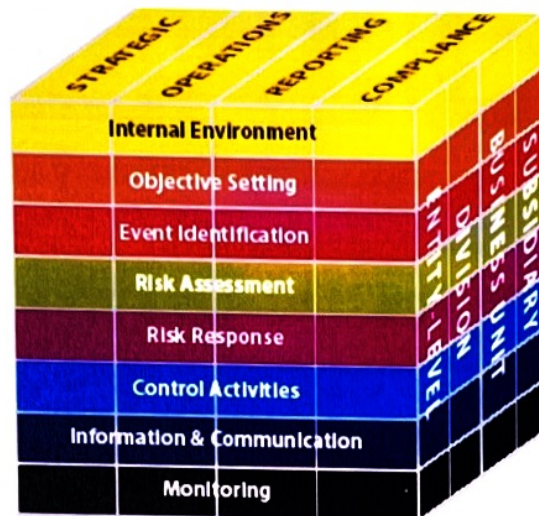
๔. บุคลากรไม่เพียงพอ

บทที่ ๒ หลักการบริหารความเสี่ยง

มาตรฐานที่จะนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางบริหารความเสี่ยง เป็นกรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจงปัญหาและความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบย่อย รวมถึงมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ดังแสดงในรูป

องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยง

(กรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรของ Committee of Sponsoring Organizations of The Treadway Commission)

กรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO : ERM (Integrated Framework) ดังกล่าว มีองค์ประกอบหลัก จำนวน ๘ องค์ประกอบ เพื่อเป็นกรอบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง สภาพแวดล้อมนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กรการกำหนดกิจกรรมการบ่งชี้ประเมินและจัดการความเสี่ยงสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัยเช่นจริยธรรมวิธีการทำงานของผู้บริหารและบุคลากรรวมถึงปรัชญาและวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรและมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำไปดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายทั้งด้านผลตอบแทนและการเติบโตกลยุทธ์แต่ละแบบนั้นมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันดังนั้นการบริหารความเสี่ยงจึงช่วยผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

การกำหนดวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่ชัดเจนคือขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้โดยทั่วไปวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ควรได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถพิจารณาได้ในด้านต่างๆดังนี้

- ด้านกลยุทธ์เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวมขององค์กร
- ด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพผลการปฏิบัติงานและความสามารถในการทำกำไร
- ด้านการรายงานเกี่ยวข้องกับการรายงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ

๓. การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)

การทำธุรกิจมักมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นมากมายองค์กรไม่สามารถมั่นใจได้ว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไรในกระบวนการบ่งชี้เหตุการณ์ผู้บริหารควรต้องพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- ปัจจัยความเสี่ยงทุกด้านที่อาจเกิดขึ้นเช่นความเสี่ยงด้านกลยุทธ์การเงินบุคลากรการปฏิบัติงานกฎหมายภาษีอากรระบบงานสิ่งแวดล้อม
- แหล่งความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร
- ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ในบางกรณีควรมีการจัดกลุ่มเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์และรวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดในองค์กรที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานและภายในหน่วยงานเพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยง

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

ขั้นตอนนี้เน้นการประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ ขณะที่การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจส่งผลกระทบในระดับต่ำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจมีผลกระทบในระดับสูงต่อวัตถุประสงค์โดยทั่วไปการประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๒ มิติดังนี้

- โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood) เหตุการณ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด
- ผลกระทบ (Impact) หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นองค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด

การประเมินความเสี่ยงสามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยพิจารณาทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากภายนอกและภายในองค์กรนอกจากนี้การประเมินความเสี่ยงควรดำเนินการทั้งก่อนการจัดการความเสี่ยง (Inherent Risk) และหลังจากที่มีการจัดการความเสี่ยงแล้ว (Residual Risk)

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อความเสี่ยงได้รับการบ่งชี้และประเมินความสำคัญแล้วผู้บริหารต้องประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และผลของการจัดการเหล่านั้นการพิจารณาทางเลือกในการดำเนินการจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพผู้บริหารอาจต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธีรวมกันเพื่อลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์นั้นให้อยู่ในช่วงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance) หลักการตอบสนองความเสี่ยงมี ๔ ประการคือ

การหลีกเลี่ยง (Avoid) การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง
การร่วมจัดการ (Share) การร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบกับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง
การลด (Reduce) การดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การยอมรับ (Accept) ความเสี่ยงที่เหลือในปัจจุบันอยู่ภายในระดับที่ต้องการและยอมรับได้แล้วโดยไม่ต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก

ผู้บริหารควรพิจารณาการจัดการความเสี่ยงตามประเภทของการตอบสนองข้างต้นและควรดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่เหลืออยู่อีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้มีการจัดการความเสี่ยงแล้วในช่วงเวลาที่เหมาะสม

๖. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุมคือนโยบายและกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงเนื่องจากแต่ละองค์กรมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเทคนิคการนำไปปฏิบัติเป็นของเฉพาะองค์กร ดังนั้นกิจกรรมการควบคุมจึงมีความแตกต่างกันการควบคุมเป็นการสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ลักษณะธุรกิจโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการบ่งชี้ประเมินและจัดการความเสี่ยงข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งภายนอกและภายในควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและเวลาเพื่อช่วยให้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลภายนอกองค์กรเช่นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆผู้จัดหาสินค้าผู้ให้บริการผู้กำกับดูแลและประชาชน

๘. การติดตามผล (Monitoring)

ประเด็นสำคัญของการติดตามผลได้แก่

- การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสมและการบริหารความเสี่ยงได้นำไปประยุกต์ใช้ในทุกระดับขององค์กร
- ความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้รับการรายงานต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบ

การติดตามการบริหารความเสี่ยงสามารถทำได้ ๒ ลักษณะคือการติดตามอย่างต่อเนื่องและการติดตามเป็นรายครั้งการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถตอบสนอง

ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทั่วทั้งที่และถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานส่วนการติดตามรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วหากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้องค์กรควรมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงเพื่อให้การติดตามการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บทที่ ๓

แนวทาง/วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง

ประธานกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ แจ้งให้ทุกสำนัก/กอง แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง ขึ้น ประกอบด้วย

๑. ผู้อำนวยการสำนัก/กอง	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะกรรมการ
๓. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะกรรมการ
๔. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะกรรมการ
๕. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะกรรมการ/เลขานุการ
๖. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
- มีหน้าที่

๑. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
๒. พิจารณาคัดเลือกโครงการเพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. ติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานผลตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง
๔. ทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง

๒. การคัดเลือกโครงการในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกโครงการในการวิเคราะห์ความเสี่ยงให้สำนัก/กอง พิจารณาคัดเลือกโครงการในการวิเคราะห์ ดังนี้

๑. เป็นโครงการที่บรรลุเป้าหมายภายใต้กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ และภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนา
๒. เป็นโครงการที่ได้รับงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี/หรือได้รับงบประมาณภายนอกที่มีจำนวนสูง
๓. เป็นโครงการที่ดำเนินการแล้วเกิดผลหรือบริการที่ส่งผลต่อผู้มีส่วนได้เสีย
๔. เป็นโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น

หลักเกณฑ์		เกณฑ์คะแนนการพิจารณา		
		๑	๒	๓
ก	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ	เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
	ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์	ไม่อยู่ภายใต้กลยุทธ์ อบต. โดยตรง	-	อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ อบต. โดยตรง
ข	จำนวนงบประมาณ	ได้รับงบประมาณ ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐.- บาท แต่ไม่เกิน ๒๙๙,๙๙๙.- บาท หรือ กำหนดเอง	ได้รับงบประมาณไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐.- บาท แต่ไม่เกิน ๔๙๙,๙๙๙.- บาท หรือ กำหนดเอง	ได้รับงบประมาณเกิน ๕๐๐,๐๐๐.- บาท หรือกำหนดเอง
	งบประมาณ	ไม่ได้รับงบประมาณ	-	ได้รับงบประมาณ
ค		เป็นผู้รับบริการภายในสำนัก/กอง	เป็นผู้รับบริการภายใน อบต. (ระหว่างสำนัก/กอง)	เป็นผู้รับบริการภายนอก อบต. (ประชาชนทั่วไป)

วิธีดำเนินการ

๑. ให้คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง พิจารณาคัดเลือกโครงการ ที่ระบุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และแผนการดำเนินงาน และมีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์ที่กำหนด นำมาคัดเลือกตามแบบฟอร์มที่ ๑ : แบบพิจารณาคัดเลือกโครงการพร้อมอธิบายหลักเกณฑ์การคัดเลือกในตารางที่แนบท้ายแบบฟอร์มที่ ๑

๒. ในกรณีที่คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง พิจารณาแล้วเห็นว่าเกณฑ์คะแนนการพิจารณาตามที่ระบุในข้อ ๑ ที่คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด ยังไม่สามารถ นำไปเป็นหลักเกณฑ์คะแนนพิจารณาได้ เนื่องจากเห็นว่าหลักเกณฑ์ของโครงการที่รับผิดชอบมีลักษณะเฉพาะ ให้คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์คะแนนขึ้นใหม่ โดยยึดหลักเกณฑ์คะแนนใน ๓ ระดับ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบคะแนนเพื่อคัดเลือกโครงการได้

๓. ในกรณีที่ผลการคัดเลือกโครงการมีคะแนนเท่ากัน ให้คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง พิจารณาคัดเลือกโครงการตามมติที่ประชุม และเป็นไปตามข้อกำหนด ดังนี้

๓.๑ ทุกสำนัก/กอง คัดเลือกโครงการ ไม่เกิน ๑ โครงการ ไม่เกิน ๑ โครงการต่อยุทธศาสตร์

๓.๒ โครงการรวมภายในสำนัก/กองไม่เกิน ๓ โครงการต่อสำนัก/กอง

๓. วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้ทุกสำนัก/กอง ต้องมีขั้นตอนการดำเนินการ หลักการวิเคราะห์ประเมิน และจัดทำความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission) ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทราบขอบเขตการดำเนินงานในแต่ละระดับและสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน

วิธีดำเนินการ ให้คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง พิจารณาระบุวัตถุประสงค์ของโครงการที่จะนำมาพิจารณาความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาดเสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดการระบุปัจจัยเสี่ยงของการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ที่ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหายและเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้น ควรเป็นต้นเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหามาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้

๒.๑ สาเหตุของความเสี่ยง แบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๑. ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น สังคม ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี เป็นต้น

๓. ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่ควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ข้อบังคับภายใน

๔. หน่วยงานวัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหาร การจัดการความรู้ ความสามารถบุคลากร เป็นต้น

๒.๒ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากนโยบาย การบริหาร แผนงานหรือการตัดสินใจผิดพลาด ทำให้องค์กรไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ที่ระบุไว้ในแผนการดำเนินงาน

๒. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากระบบงาน กระบวนการทำงานเทคโนโลยี รวมทั้งคนในองค์กรที่ส่งผลกระทบและทำให้องค์กรไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๓. ความเสี่ยงด้านการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการบริหารและการควบคุมทางการเงิน และงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

วิธีดำเนินการ

๑. ให้คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนัก/กอง ร่วมกันนำโครงการที่ผ่านการพิจารณา คัดเลือกโครงการ นำมาจัดทำตามแบบฟอร์มที่ ๒.๐ : ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงในแต่ละโครงการ

๒. พิจารณาระบุปัจจัยเสี่ยงทั้งภายนอกและภายในที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ ตามแบบฟอร์มที่ ๒.๑ : แบบวิเคราะห์การบริหารจัดการความเสี่ยง

๓. พิจารณาระบุประเภทความเสี่ยงของแต่ละปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาตามความหมายที่ระบุไว้ใน ข้อ ๒.๒ ประเภทความเสี่ยง
ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นการประเมินระดับโอกาสที่จะเกิดผลกระทบของความเสี่ยงต่างๆ โดยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐานเพื่อประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง และดำเนินการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง ดังนี้

๓.๑ การกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมิน ความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบโดยคณะกรรมการ บริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ ในเชิงปริมาณเหมาะสมสำหรับสำนัก/กอง ที่มีข้อมูลตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง และในเชิงคุณภาพเหมาะสมสำหรับสำนัก/กอง มีข้อมูลเชิงพรรณนา ไม่สามารถระบุตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้

๓.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. พิจารณาโอกาส/ความถี่ในการเกิดเหตุต่างๆ ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดมากน้อยเพียงใดตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด

๒. พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด

๓.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ ที่จะเกิดเหตุการณ์และความรุนแรงของผลกระทบแต่ละปัจจัยเสี่ยงให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงว่าอยู่ในระดับใด

๓.๔ การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว นำมาจัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เมื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญและเหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงที่ประเมินได้ตามตารางประเมินความเสี่ยง โดยการจัดลำดับ ๔ ลำดับ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และเลือกความเสี่ยงที่ระดับสูงมากและสูง มาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป ในการประเมินความเสี่ยงจะต้องมีการกำหนด แผนภูมิความเสี่ยงที่ได้จากการ

พิจารณาจัดระดับความสำคัญของความเสี่ยงจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบที่เกิดขึ้น และขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ + ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ

โดยใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

ระดับคะแนนความเสี่ยง	จัดระดับความเสี่ยง	กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง	โซนสี
๑-๕	ต่ำ	หลีกเลี่ยงหรือกำจัดความเสี่ยง	เขียว
๖-๙	ปานกลาง	ยอมรับความเสี่ยง (มีมาตรการติดตาม)	เหลือง
๑๐-๑๕	สูง	ควบคุมความเสี่ยง (มีแผนควบคุมความเสี่ยง)	ส้ม
๑๖-๒๕	สูงมาก	ถ่ายโอนความเสี่ยง	แดง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Map)

การวัดระดับความเสี่ยง

มาก

↑
ผลกระทบ
↓
น้อย

ความเสี่ยงปานกลาง - ผลกระทบรุนแรงมาก - โอกาสเกิดน้อย	ความเสี่ยงสูง - ผลกระทบรุนแรงมาก - โอกาสเกิดมาก
ความเสี่ยงต่ำ - ผลกระทบน้อย - โอกาสเกิดน้อย	ความเสี่ยงปานกลาง - ผลกระทบน้อย - โอกาสเกิดมาก

ระดับการยอมรับความเสี่ยง (Degree of Acceptance)

โอกาส ผลกระทบ	เกิดขึ้นยาก (๑)	เกิดขึ้นน้อย (๒)	เกิดขึ้นบ้าง (๓)	เกิดขึ้นสูง (๔)	เกิดขึ้นสูงมาก (๕)
สูงมาก (๕)	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
สูง (๔)	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐
ปานกลาง (๓)	๓	๖	๙	๑๒	๑๕
น้อย (๒)	๒	๔	๖	๘	๑๐
น้อยมาก (๑)	๑	๒	๓	๔	๕

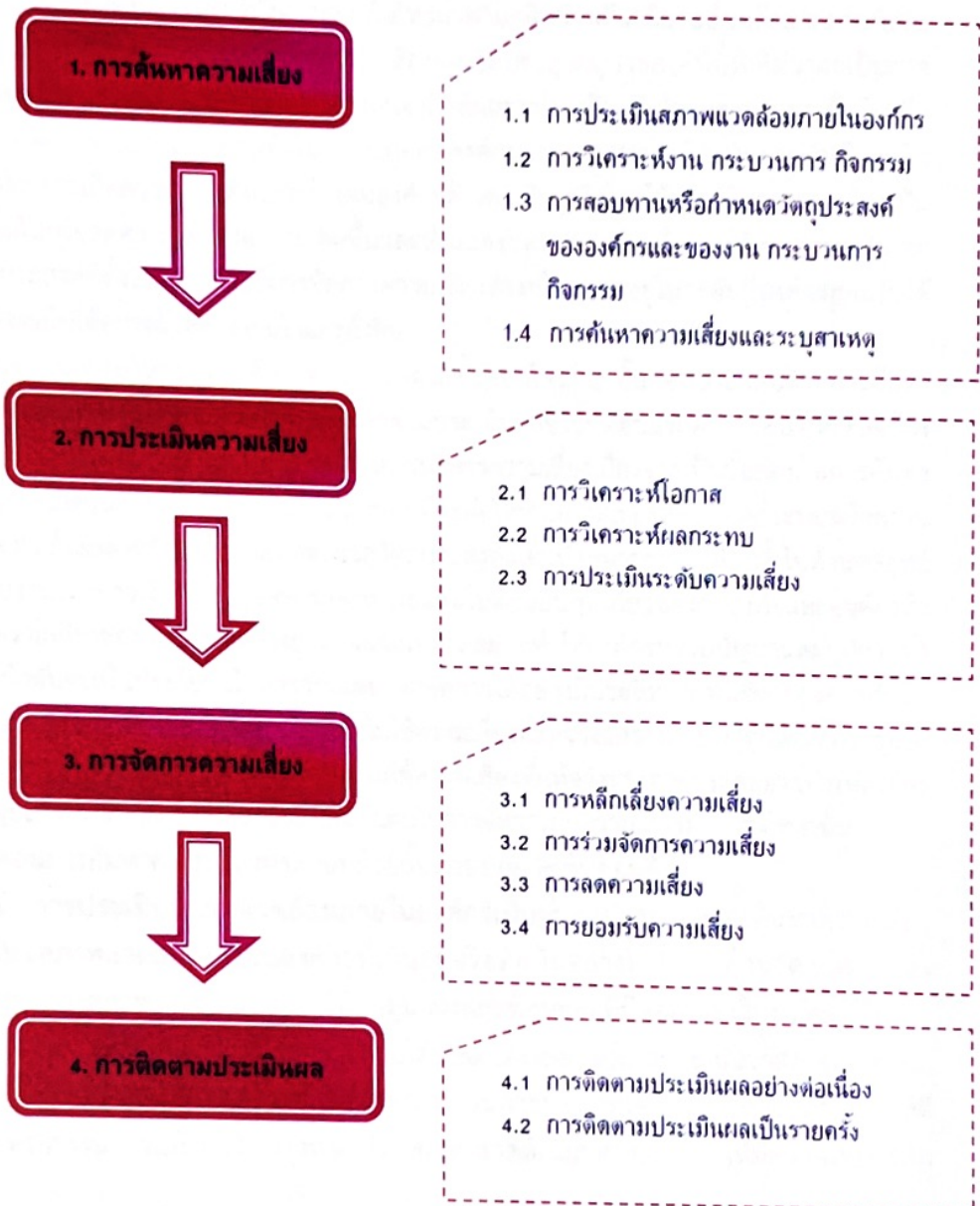
๑. ระดับความเสี่ยง ๑๖ - ๒๕ คะแนน	(สูงมาก)	ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด
๒. ระดับความเสี่ยง ๑๐ - ๑๕ คะแนน	(สูง)	ต้องเฝ้าระวัง
๓. ระดับความเสี่ยง ๖ - ๙ คะแนน	(ปานกลาง)	พอจะยอมรับได้อย่างวิธีปกติ
๔. ระดับความเสี่ยง ๑ - ๕ คะแนน	(ต่ำ)	ไม่ต้องมีการควบคุม

หมายเหตุ : นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดค่าคะแนนโอกาสและผลกระทบตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป

วิธีดำเนินการ

๑. ให้คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงสำนัก/กอง ประเมินความเสี่ยงในแต่ละปัจจัยลงในแบบ RM-๑ : ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
๒. พิจารณาการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ตามแบบ RM-๒ : แผนบริหารความเสี่ยง
๓. รายงานผลการบริหารความเสี่ยง ตามแบบ RM-๓ : แบบรายงานผลตามแผนบริหารความเสี่ยง

แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง

๑. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification)

การดำเนินธุรกิจขององค์กรในปัจจุบันภายใต้ความไม่แน่นอนการเปลี่ยนแปลงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นอัตราการเจริญเติบโตของประเทศการแข่งขันทางธุรกิจที่นับวันจะทวีความเข้มข้นและรุนแรงมากขึ้นสภาพเศรษฐกิจสังคมการเมืองเทคโนโลยีและภัยต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นภัยจากการก่อการร้ายภัยจากธรรมชาติทั้งจากแผ่นดินไหวน้ำท่วมคลื่นยักษ์สึนามิและอื่นๆอีกมากมายที่เป็นความเสี่ยงที่อาจทำให้องค์กรต้องประสบกับปัญหาที่อาจทำให้องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ไม่ว่าจะเป็นการขาดทุนขาดสภาพคล่องทางการเงินสูญเสียสินทรัพย์การดำเนินธุรกิจล้มเหลวไม่เจริญเติบโตขาดความน่าเชื่อถือหรืออาจถึงขั้นล้มละลายต้องปิดกิจการส่งผลกระทบต่อทั้งในระดับบุคคลองค์กรและประเทศชาติดังนั้นการดำเนินธุรกิจภายใต้ความไม่แน่นอนที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้นองค์กรต้องดำเนินธุรกิจโดยใช้การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือหนึ่งในการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์กรซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงต่างๆให้ลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้และสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคงปลอดภัยและยั่งยืน

ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๔ ขั้นตอนประกอบด้วยการค้นหาความเสี่ยงการประเมินความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงและติดตามประเมินผลซึ่งขั้นตอนแรกคือการค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยงเนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหาระบุชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่สร้างผลกระทบหรือความเสียหายหรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรทั้งในด้านกลยุทธ์การดำเนินงานการรายงานทางการเงินการปฏิบัติตามกฎหมายและในด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและองค์กรถ้าองค์กรสามารถค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมจะทำให้องค์กรทราบปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่หากองค์กรค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมโดยไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรจะทำให้องค์กรสูญเสียทรัพยากรโดยใช้เหตุในการวางแผนจัดการกับความเสี่ยงที่ไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรและอาจทำให้องค์กรประสบกับปัญหาและอุปสรรคหากเกิดความเสี่ยงขึ้นโดยไม่มีแผนในการจัดการกับความเสี่ยงที่แท้จริงเหล่านั้น

ขั้นตอนการค้นหาความเสี่ยงประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๔ ขั้นตอนดังนี้

๑.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นขั้นตอนแรกของการค้นหาความเสี่ยงขององค์กรเพื่อประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นอยู่จริงว่าเป็นอย่างไรทั้งทางด้านวัฒนธรรมขององค์กรจริยธรรมของบุคลากรสภาพแวดล้อมในการทำงานมุมมองและทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงปรัชญาในการบริหารความเสี่ยงระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้(Risk Appetite)โดยประเมินว่าสภาพแวดล้อมขององค์กรมีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดีหรือไม่ถ้าไม่ต้องมีมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงหรือปรับสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๑.๒ การวิเคราะห์งานกระบวนการและกิจกรรมในการค้นหาความเสี่ยงองค์กรต้องวิเคราะห์งานกระบวนการและกิจกรรมภายในองค์กรที่มีทั้งหมดเพื่อให้ทราบและเกิดความเข้าใจงานกระบวนการและกิจกรรมต่างๆที่มีภายในองค์กรเพื่อประโยชน์ในการค้นหาความเสี่ยงให้สอดคล้องกับแต่ละประเภทของงานภายในองค์กรและในกรณีที่องค์กรมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรก็อาจมุ่งทำการบริหารความเสี่ยงไปที่งานหลักขององค์กรที่มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรและงานที่กำลังมีปัญหาอุปสรรค

หรือคาดว่าจะมีโอกาสเกิดความเสียหายขึ้นภายในองค์กรโดยทำการคัดเลือกงานกระบวนการและกิจกรรมดังกล่าวเพื่อนำมาพิจารณาบริหารความเสี่ยงก่อนงานสนับสนุนหรืองานที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า

๑.๓ การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรงานกระบวนการและกิจกรรม
หลังจากคัดเลือกงานกระบวนการและกิจกรรมแล้วจากนั้นก็จะทำการสอบทานวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือกำหนดวัตถุประสงค์ใหม่ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน

การค้นหาความเสี่ยงต้องมีการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนจึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจทำให้ไม่บรรลุผลสำเร็จได้โดยวัตถุประสงค์ของงานกระบวนการและกิจกรรมต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร

ความเสี่ยงเป็นเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรดังนั้นการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กรจึงเป็นขั้นตอนที่ต้องกระทำเพื่อให้การค้นหาความเสี่ยงได้อย่างครบถ้วนถูกต้องและสอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ขององค์กรซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ควรจะต้องคำนึงถึงหลัก SMART ดังนี้

๑. Specific มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงสามารถทำให้บุคลากรทุกระดับในองค์กรเข้าใจตรงกันได้

๒. Measurable สามารถวัดผลได้ว่าวัตถุประสงค์นั้นบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ไม่ว่าจะในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ

๓. Attainable สามารถทำให้บรรลุผลได้ภายใต้ศักยภาพทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่องค์กรมีอยู่

๔. Relevant มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกับวิสัยทัศน์ขององค์กร

๕. Timely มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

๑.๔ การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุ

การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุความเสี่ยงองค์กรต้องพยายามค้นหาให้ได้ครอบคลุมความเสี่ยงทุกประเภทภายในองค์กรและเป็นความเสี่ยงที่แท้จริงที่มีโอกาสเกิดขึ้นและหากเกิดขึ้นจะสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อองค์กรซึ่งการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุของความเสี่ยงสามารถค้นหาได้ทั้งเชิงรับและเชิงรุกโดยการค้นหาเชิงรับสามารถค้นหาได้จากการศึกษาหาข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้กับองค์กรแล้วในอดีตและการสำรวจจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและอาจส่งผลกระทบเป็นความเสี่ยงขึ้นมาได้ส่วนในการค้นหาความเสี่ยงเชิงรุกสามารถค้นหาได้จากการคาดการณ์เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรแต่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจขององค์กรกระบวนการปฏิบัติงานต่างๆและนำความเสี่ยงที่ค้นหาได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุของความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงเหล่านั้นซึ่งเทคนิคหรือวิธีการในการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุมีอยู่ด้วยกันหลายหลายวิธีการด้วยกันแต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเทคนิควิธีการที่นิยมใช้โดยทั่วไปดังนี้

๑. การระดมสมอง (Brainstorming) ระดมความคิดเห็นของบุคลากรในองค์กรที่รับผิดชอบงานหรือเป็นเจ้าของงานซึ่งจะเป็นบุคลากรที่รู้เข้าใจความเสี่ยงของงานที่ตนรับผิดชอบมากที่สุดหรือเรียกว่าเป็นเจ้าของความเสี่ยง(Risk Owner) จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายการระดมสมองเป็นเทคนิคทั่วไปที่ใช้ในการแสวงหาความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนดซึ่งในมุมมองของการบริหารความเสี่ยง

เทคนิคนี้สามารถนำมาใช้ในการค้นหาและระบุความเสี่ยงได้โดยการจัดการประชุมเพื่อระดมแนวความคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๒. การสัมภาษณ์ (Interviews) บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในสายงานการสัมภาษณ์เป็นเทคนิคโดยใช้การถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการยืนยันข้อมูลเดิมที่มีอยู่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

๓. การใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบความเสี่ยงทั่วไปที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรและใช้ประเมินความเพียงพอของการควบคุมด้วย

๔. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Facilitated workshops) หรือการจัดทำ Workshop ของบุคลากรในองค์กรเป็นวิธีที่ทำให้กลุ่มคนสามารถทำงานด้วยกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมค้นหาและระบุความเสี่ยงและตัดสินใจในที่ประชุมผู้จัดการประชุมจะต้องมีทักษะที่ดีการจัด workshop สามารถทำได้ทุกเวลาขึ้นอยู่กับทีมงานจะตัดสินใจเมื่อไรถึงจำเป็นการจัด workshop เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในองค์กรเพราะช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์กรด้วย

๕. การจัดทำ Benchmark หรือการเปรียบเทียบกับองค์กรภายนอกเป็นวิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์บริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเองเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ

Benchmarking มิใช่การไปลอกเลียนแบบจากผู้อื่นหรือเพียงแค่การทำ Competitive analysis ที่เป็นการนำตัวเลขของเราไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งเท่านั้นแต่ Benchmarking เป็นวิธีการที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างในกระบวนการปฏิบัติงานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จด้วยการวิเคราะห์ว่าผู้ที่เราต้องการเปรียบเทียบเขาทำในสิ่งที่แตกต่างไปจากเราอย่างไรเป็นสำคัญแล้วเราจะทำให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นสุดยอดอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร Benchmarking นั้นจะเป็นการเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันแต่ไม่ใช่ผู้ที่เป็คู่แข่งกันโดยตรง

สำหรับในเรื่องการบริหารความเสี่ยงนั้นเราสามารถค้นหาความเสี่ยงได้จากการใช้เทคนิค Benchmarking ได้เช่นกันเนื่องจากบริษัทหรือองค์กรที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันนั้นมักจะมีลักษณะการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมที่คล้ายกันดังนั้นความเสี่ยงที่ต้องเผชิญนั้นก็อาจจะไม่แตกต่างกันมากนักโดยในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบนั้นอาจจะต้องมีการจัดกลุ่มความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

๖. การตรวจสอบ (Auditing) การตรวจสอบภายในเป็นกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้นโดยอาศัยการตรวจสอบวิเคราะห์ประเมินผลการปฏิบัติงานต่างๆขององค์กรตลอดจนให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษารวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ได้ตรวจสอบซึ่งถือเป็นงานบริการที่ให้แก่องค์กรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภายหลังการตรวจสอบผู้ตรวจสอบภายในจะจัดทำรายงานการตรวจสอบภายในโดยจะมีการระบุประเด็นข้อตรวจพบซึ่งสามารถนำมาใช้พื้นฐานในการค้นหาความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานได้

๗. การใช้ Check Lists เป็นวิธีการหนึ่งในการระบุความเสี่ยงที่ค่อนข้างง่ายโดยการตอบคำถามในใบรายการที่ได้จัดทำขึ้นไว้เป็นมาตรฐานในการจัดทำ Check Lists นั้นจะรวบรวมข้อมูลจาก

ประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นอดีตและนำมาทำเป็นรายการคำถามที่เป็นมาตรฐานหรือวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่องค์กรหรือหน่วยงานมีอยู่

๘. การสืบสวน (Incident investigation) ในกรณีที่มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นเช่น การทุจริตอุบัติเหตุนั้นองค์กรต่างๆก็มักจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสืบสวนและจัดทำรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นซึ่งข้อเท็จจริงจากรายงานดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาความเสี่ยงได้เช่นกัน

ปัจจัยเสี่ยงภายในองค์กร

- ปัจจัยเสี่ยงภายนอกคือความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กรเช่นการเมืองสภาวะเศรษฐกิจสังคมกฎหมายภัยธรรมชาติสิ่งแวดล้อมฯลฯ เป็นต้น

- ปัจจัยเสี่ยงภายในคือความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กรเช่นวัฒนธรรมองค์กรนโยบายการบริหารจัดการกระบวนการปฏิบัติงานความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากรการบริหารทรัพยากรฯลฯ เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถกำหนดระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงโดยเป็นกระบวนการที่จะดำเนินการหลังจากค้นหาความเสี่ยงขององค์กรแล้วโดยการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยงมาดำเนินการวิเคราะห์โอกาสผลกระทบที่จะเกิดขึ้นและประเมินระดับความเสี่ยงโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ตลอดจนพิจารณาการควบคุมที่มีอยู่และยังมีประโยชน์ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างมากมายภายใต้ทรัพยากรขององค์กรที่จำกัดไม่ว่าจะเป็นเงินทุนเวลาวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรขององค์กรทำให้ไม่สามารถที่จะจัดการกับทุกความเสี่ยงได้การประเมินความเสี่ยงจะช่วยทำให้องค์กรตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและประเมินได้ว่าควรจะจัดการกับความเสี่ยงนั้นๆอย่างไรความเสี่ยงใดควรต้องรีบดำเนินการบริหารจัดการก่อนหลังหรือความเสี่ยงใดที่สามารถที่จะยอมรับให้เกิดขึ้นได้

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยงได้แก่ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละองค์กรจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นให้เหมาะสมกับประเภทและสภาพแวดล้อมขององค์กรโดยอาจจะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนนหรือ ๓ คะแนนซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารขององค์กรโดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับองค์กรที่มีข้อมูลสถิติตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียงสำหรับองค์กรที่ไม่มีข้อมูลสถิติตัวเลขหรือจำนวนเงินหรือไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ

๒.๑ การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) พิจารณาจากสถิติการเกิดเหตุการณ์ในอดีตปัจจุบันหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดในอนาคตโดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนนประกอบด้วย ๕ ๔ ๓ ๒ และ ๑ คะแนนแสดงถึงโอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิดสูงมากสูงปานกลางน้อยและน้อยมากตามลำดับและกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับโอกาสที่จะเกิดจากนั้นทำ

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิดว่าแต่ละความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงมีโอกาสเกิดขึ้นในระดับใดดังตัวอย่างดังนี้

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดแบบเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้งต่อปี
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดแบบเชิงคุณภาพหรือเชิงบรรยาย

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกเดือน
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสเกิดแต่นานๆครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสเกิดน้อยมาก

๒.๒ การวิเคราะห์ผลกระทบ (Impact) เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงซึ่งการกำหนดระดับของผลกระทบนั้นจะต้องพิจารณาถึงความรุนแรงของความเสียหายหากความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นโดยอาจแบ่งผลกระทบออกเป็นผลกระทบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินหรือด้านการเงิน/ทรัพย์สินการดำเนินงานชื่อเสียง/ภาพลักษณ์บุคลากรฯ โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนนประกอบด้วย ๕ ๔ ๓ ๒ และ ๑ คะแนนแสดงถึงระดับความรุนแรงระดับสูงมากสูงปานกลางน้อยและน้อยมากตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับความรุนแรงของผลกระทบจากนั้นทำการวิเคราะห์ผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้นว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับใดตัวอย่างเช่น

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการเงิน/ทรัพย์สิน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มากกว่า ๑๐ ล้านบาท
๔	สูง	มากกว่า ๒.๕ แสนบาท - ๑๐ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	มากกว่า ๕๐,๐๐๐ - ๒.๕ แสนบาท
๒	น้อย	มากกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการดำเนินงาน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงักเกินกว่า ๑ วัน
๔	สูง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงักมากกว่า ๖ ชั่วโมงแต่ไม่เกิน ๑ วัน
๓	ปานกลาง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงักมากกว่า ๓ ชั่วโมงแต่ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง
๒	น้อย	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ๑ - ๓ ชั่วโมง
๑	น้อยมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงักไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านบุคลากร

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีบาดเจ็บถึงชีวิต / สูญเสียอวัยวะสำคัญ / ทุพพลภาพ
๔	สูง	มีบาดเจ็บสาหัส / สูญเสียอวัยวะถึงหยุดงานมากกว่า ๒๐ วัน
๓	ปานกลาง	มีบาดเจ็บถึงหยุดงานมากกว่า ๗ วันแต่ไม่เกิน ๒๐ วัน
๒	น้อย	มีบาดเจ็บหยุดงานไม่เกิน ๗ วัน
๑	น้อยมาก	มีบาดเจ็บเล็กน้อยไม่หยุดงาน

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านชื่อเสียง/ภาพลักษณ์

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีการเผยแพร่ข่าวในวงกว้างในหนังสือพิมพ์วิทยุและโทรทัศน์
๔	สูง	มีการเผยแพร่ข่าวทั้งในวิทยุและหนังสือพิมพ์
๓	ปานกลาง	มีการเผยแพร่ข่าวเฉพาะในหนังสือพิมพ์
๒	น้อย	มีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัด
๑	น้อยมาก	ไม่มีการเผยแพร่ข่าว

๒.๓ การประเมินระดับความเสี่ยง(Degree of risk) หมายถึงสถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดและผลกระทบหรือความรุนแรงหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น หลังจากองค์กรวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของความเสี่ยงแล้วองค์กรต้องนำผลการวิเคราะห์มาประเมินระดับความเสี่ยงว่าแต่ละความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงอยู่ระดับใดในตารางการประเมินระดับความเสี่ยงซึ่งระดับความเสี่ยงอาจแบ่งออกเป็น ๕ ระดับได้แก่สูงมากสูงปานกลางน้อยและน้อยมากแทนระดับความเสี่ยงข้างต้นด้วยเกณฑ์สี่ประการด้วยสี่แดงสี่เหลืองสี่น้ำเงินสี่เขียวและสี่ขาวตามลำดับโดยนำผลจากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดขึ้นและผลจากการวิเคราะห์ผลกระทบมาประเมินระดับความเสี่ยงดังตัวอย่างดังนี้

การประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	๕					
	๔					
	๓					
	๒					
	๑					
		๑	๒	๓	๔	๕
		โอกาสที่จะเกิด				

เป็นตารางที่ใช้ในการประเมินและจัดระดับความเสี่ยงของแต่ละความเสี่ยงเพื่อประเมินว่า ความเสี่ยงใดอยู่ในระดับที่ควรคำนึงถึงและต้องรับดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงเป็นอันดับแรกก่อนโดย ตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นแบ่งระดับความเสี่ยงออกเป็น ๕ ระดับจำแนกระดับความเสี่ยงโดย ใช้สีเป็นตัวกำหนดดังนี้

- สีแดงหมายถึงระดับความเสี่ยงสูงมาก
- สีเหลืองหมายถึงระดับความเสี่ยงสูง
- สีน้ำเงินหมายถึงระดับความเสี่ยงปานกลาง
- สีเขียวหมายถึงระดับความเสี่ยงน้อย
- สีขาวหมายถึงระดับความเสี่ยงน้อยมาก

วิธีการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้ตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นให้นำ คะแนนของโอกาสที่จะเกิดและคะแนนของผลกระทบที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละความเสี่ยงมากำหนดลงในตาราง การประเมินระดับความเสี่ยงโดยถ้าคะแนนของโอกาสและผลกระทบมาบรรจบกันที่สีใดก็แสดงว่าความเสี่ยง นั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงตามความหมายของระดับความเสี่ยงที่ให้ไว้ข้างต้น

๓. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อองค์กรได้ค้นหาวិเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยงแล้วขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดวิธีการ บริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การกำหนดวิธีจัดการความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากวิธีการนั้นๆ (cost-benefit analysis) รวมทั้งต้องพิจารณาเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหรือเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กรด้วย

หลักการจัดการความเสี่ยงมี ๔ แนวทางคือ

๓.๑ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงคือการดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงองค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ผู้บริหารพิจารณาแล้วพบว่าไม่มีแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงนั้นกล่าวคือไม่มีวิธีการลดโอกาสหรือผลกระทบหรือไม่สามารถหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยงได้แต่ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ผู้บริหารควรเลือกหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้วยการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นๆหรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของงานหรือกิจกรรมนั้นไปเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างไรก็ตามการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นด้วย

๓.๒ การร่วมจัดการความเสี่ยงคือการหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยงหรือโอน (Transfer) ความเสี่ยงขององค์กรไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบด้วยองค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่มี ความเชี่ยวชาญในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเองหรือต้นทุนในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเองสูงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับผู้บริหารควรโอนความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบเช่นการทำประกันภัยเพื่อให้บริษัทประกันภัยร่วมรับผิดชอบในผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหรือการจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินกิจกรรมหรืองานบางอย่างแทน (Outsource)

๓.๓ การลดความเสี่ยงคือการดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบของความเสี่ยงองค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงบางตัวที่องค์กรมีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในการลดความเสี่ยงด้วยตนเองกล่าวคือมีแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือมีวิธีลดผลกระทบของเหตุการณ์ได้โดยต้นทุนในการดำเนินการอยู่ในระดับที่เหมาะสมผู้บริหารจึงเลือกดำเนินการลดความเสี่ยงเองเช่นการทำสัญญาล่วงหน้ากับ Supplier เพื่อลดโอกาสที่ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น, การมีแหล่งสำรองพลังงานเพื่อลดผลกระทบต่อสายการผลิตกรณีไฟฟ้ากระแสหลักขัดข้อง

๓.๔ การยอมรับความเสี่ยงคือการไม่ดำเนินการใดๆกับความเสี่ยงเนื่องจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้คือมีโอกาสที่จะเกิดไม่บ่อยหรือมีผลกระทบไม่สูงองค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงบางตัวที่มีโอกาสที่จะเกิดไม่บ่อยหรือหากเกิดขึ้นแล้วไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรมากนักผู้บริหารจึงยอมรับความเสี่ยงดังกล่าวคือไม่ดำเนินการใดๆอย่างไรก็ตามองค์กรต้องติดตามประเมินผลว่าความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือว่ามีโอกาสที่จะเกิดเพิ่มขึ้นหรือมีระดับผลกระทบเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ เพราะถ้าความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้ผู้บริหารต้องพิจารณาหาวิธีตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีอื่นต่อไป

การพิจารณาว่าจะเลือกตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีใดสิ่ง ที่ควรคำนึงมากที่สุดคือต้นทุนที่จะใช้ในการดำเนินการและผลประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงได้แล้วควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยละเอียดโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระยะเวลาดำเนินการผู้รับผิดชอบและผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔. การติดตามประเมินผล (Monitoring)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หมายถึงกระบวนการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่กำหนดไว้มีความเพียงพอเหมาะสมมีการนำไปปฏิบัติจริงและการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีประสิทธิภาพโดยการติดตามประเมินผลแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทดังนี้

๔.๑ การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีความเพียงพอเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ตลอดจนได้รับการออกแบบให้เป็นส่วนเดียวกับการดำเนินงานด้านต่างๆตามปกติขององค์กรและมีการปฏิบัติตามจริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้นองค์กรต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอครอบคลุมทุกกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้เกิดการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็วทันการณ์

๔.๒ การติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งคือการติดตามประเมินผลครั้งคราวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อให้ทราบถึงความเพียงพอเหมาะสมและประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงณช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ขอบเขตและความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปซึ่งการติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๔.๒.๑ การติดตามประเมินผลด้วยตนเองเป็นกระบวนการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าของความเสี่ยง(Risk Owner) หรือผู้มีความชำนาญในงานกระบวนการหรือกิจกรรมนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลโดยกำหนดให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีความเชี่ยวชาญนั้นๆร่วมกันติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและค้นหาความเสี่ยงประเมินความเสี่ยงของงานกระบวนการหรือกิจกรรมในความรับผิดชอบเพื่อพิจารณาหาแนวทางในการตอบสนองความเสี่ยงให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๒.๒ การติดตามประเมินผลอย่างเป็นอิสระเป็นกระบวนการติดตามประเมินผลโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานตามงานกระบวนการและกิจกรรมนั้นๆเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการติดตามประเมินผลจะเป็นไปตามความเป็นจริงถูกต้องครบถ้วนและไม่มีอคติการติดตามประเมินผลอย่างอิสระอาจกระทำโดยผู้ตรวจสอบจากภายในและภายนอกและ/หรือที่ปรึกษาภายนอกตลอดจนคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ตั้งขึ้นมาอย่างเป็นอิสระเพื่อให้การติดตามประเมินผลเป็นไปอย่างเที่ยงธรรมมากขึ้นการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นอิสระควรจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามประเมินผลด้วยตนเอง

การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบเหมาะสมและมีการนำไปปฏิบัติจริง

การประเมินผลเพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพการตอบสนองความเสี่ยง(Risk Response) ด้วยมาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือต้องปรับปรุงหรือหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงานขององค์กร

โดยการติดตามประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารความเสี่ยงโดยวิเคราะห์และประเมินผล
การจัดการความเสี่ยงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารความเสี่ยงว่าดำเนินการแล้วเสร็จตาม
กำหนดมีความเพียงพอมีประสิทธิผลหรือไม่หากองค์กรพบว่าได้ดำเนินการจัดการความเสี่ยงแล้วยังมีความ
เสี่ยงที่ไม่อาจยอมรับได้เหลืออยู่ควรพิจารณาต่อไปว่าเป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับใดและจะมีวิธีการจัดการ
ความเสี่ยงนั้นอย่างไรจากนั้นจึงเสนอต่อผู้บริหารเพื่อทราบและพิจารณาสั่งการรวมถึงการจัดสรรงบประมาณ
สนับสนุนทั้งนี้การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารทุก
ระดับ

บทที่ ๔

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อกำหนดมาตรการหรือแนวทางในการจัดการและลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๔.๑ การประเมิน วิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยงของแต่ละสำนัก/กอง

สำนัก/กอง จะดำเนินการคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือภารกิจที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ ของแต่ละส่วนงาน ที่ยังคงเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาประเมินวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อประเมินความเสี่ยงของโครงการ/กิจกรรม ค่าระดับความรุนแรง อยู่ในระดับและสูงมาก จะต้องมีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ โดยการควบคุมความเสี่ยง และมีแผนควบคุมความเสี่ยงสำหรับโครงการที่มีค่าระดับความรุนแรงอยู่ในระดับต่างและปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการเฝ้าระวัง อาจมีการปรับปรุงการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

สำนัก/กอง จะนำโครงการที่ประเมินความเสี่ยง ค่าระดับความรุนแรงอยู่ในระดับสูงและสูงมากซึ่งจะต้องมีการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยจะต้องมีแผนจัดการความเสี่ยงหรือมาตรการควบคุมเพิ่มเติม

ภาคผนวก

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

ที่ ๕๙๔ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

.....
ด้วยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์
ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ ดังนี้

๑. นางสาวรัชณี ลาดโลศรี	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	ประธานกรรมการ
๒. นายศุภกฤษ ศรีชมชื่น	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	กรรมการ
๓. นายอดิศักดิ์ ไชยศรี	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๔. นางพัฒนพิศา วงษ์สุวรรณ	ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	กรรมการ
๕. นางสุภาภรณ์ สุขอารมณ์	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๖. นายจรูญ แสนนาม	หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๗. นางสาววรรณทิพย์ จูเรกกำ	นักวิชาการตรวจสอบภายใน	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหาร
จัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาอุปสรรค
ใด ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

ที่ ๕๙๖ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด จึงแต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา ดังนี้

(๑) นางพัฒนพิศา วงษ์สุวรรณ	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นางสาวนิตา สะตะ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
(๓) นางสาววัลย์ นามวิเศษ	ครูดูแลเด็ก	กรรมการ
(๔) นางนริศรา มุ่งคุณค่าขาว	ครูดูแลเด็ก	กรรมการ
(๕) นางสาวรินดา พิภัสพงศไพศาล	เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะทำงานดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา
๕. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษาแล้วส่งให้ คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อรวบรวมรายงานให้ทราบทุก ๖ เดือน
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้คณะทำงานที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาอุปสรรคใด ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

คำสั่งการบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
ที่ ๕๔๗ /๒๕๖๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง ดังนี้

(๑) นางสาวกรรณ สุขารมณ	ผู้อำนวยการกองคลัง	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นางพัชรินทร์ แก้วบุญเรือง	นักวิชาการคลัง	กรรมการ
(๓) นางศรีอัมพร ตีรรักษา	นักวิชาการพัสดุชำนาญการ	กรรมการ
(๔) นางธิรญา ศรีชมชื่น	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	กรรมการ
(๕) นางวรรณภา ศรีหรั่ง	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	กรรมการ
(๖) นางสาวสุวิสา ศรีชมชื่น	เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
๕. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง แล้วส่งให้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อรวบรวมรายงาน

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาอุปสรรคใด ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันทั่วทั้ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

ที่ ๕๙๕ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงสำนักปลัด

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด ดังนี้

(๑) นายจรูญ แสนนาม	หัวหน้าสำนักปลัด	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นางสาววัชรภรณ์ โสภณ	นักพัฒนาชุมชน	กรรมการ
(๓) นางสุพรพิทย์ ทันชื่น	นักวิเคราะห์นโยบายฯ	กรรมการ
(๔) นายนาท มนตรีชน	นักทรัพยากรบุคคล	กรรมการ
(๕) นางสาวปริญญ์ ภูงามนิล	นักจัดการงานทั่วไป	กรรมการ
(๖) นายชนะพล ชาครธรรม	เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด เป็นไป ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงสำนักปลัด
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด
๕. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด แล้วส่งให้ คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อรวบรวมรายงาน

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมาย
ให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาอุปสรรคใด ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

ที่ ๕๙๓ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด จึงแต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง ดังนี้

(๑) นายอดิศักดิ์ ไชยศรี	ผู้อำนวยการกองช่าง	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นายบัณฑิต เมืองจันทร์	นายช่างโยธา	กรรมการ
(๓) นายทรงพล สุสินแก่น	ผู้ช่วยนายช่างโยธา	กรรมการ
(๔) นายชาคริส เคนทรภักดี	เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการและเลขานุการ
(๕) นายอำนาจ โกเมน	ผู้ช่วยนายช่างสำรวจ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะทำงานดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง เป็นไป ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง
 ๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง
 ๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง
 ๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง
 ๕. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง แล้วส่งให้ คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อรวบรวมรายงาน
 ๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมาย
- ให้คณะทำงานที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาอุปสรรคใด ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
เรื่อง ประกาศใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ บัญญัติให้ดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายตามบทบัญญัติของกฎหมายอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม จึงขอประกาศใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ ให้หน่วยงานในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่ ถือปฏิบัติและดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ร.ต.ท.

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/อื่นๆ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๑-๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ แผนพัฒนาอุตสาหกรรมและการโยธา	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ม.๒ จากบ้านนางนวลจันทร์ ศรีภักดี ถึง นายสมพงษ์ กุดทิง	๕๑๐,๐๐๐	เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร และลดปัญหายุงลายลงวางไข่	ไม่มีน้ำขังและยุงลาย	สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร
๐๐๒-๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ แผนพัฒนาอุตสาหกรรมและการโยธา	ก่อสร้างถนน คสล. ม.๑๓ สายดอนเงิน-โสภหอย	๘๑๖,๐๐๐	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมขนส่งและการสัญจรไปมาของราษฎรให้มีความสะดวกมากขึ้น	ถนนมีความปลอดภัย ขึ้นอุบัติเหตุลด น้อยลง	ก่อสร้างถนน คสล. ม.๑๓ สายดอนเงิน-โสภหอย ราษฎรได้มีถนนสำหรับไว้ใช้ ในการสัญจรไป-มาและ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ออกมาสู่ท้องตลาดได้ สะดวกสบายตลอดทั้งปี

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงใหญ่
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/อื่นๆ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๓- ๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนา มนุษย์และสังคม แผนงาน งบกลาง	โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณี ฉุกเฉิน	๕๐๐,๐๐๐.-	เพื่อให้ประชาชนผู้ประสบ ได้รับ การช่วยเหลือ พันฟู เยียวยา อย่างทันเวลาและทั่วถึง เพื่อให้ ประชาชนมีความพร้อมในการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ประชาชนในเขต อบต.หนองสูงใหญ่ และใกล้เคียง	ประชาชนที่ประสบภัยได้รับ การช่วยเหลืออย่างทั่วถึง
๐๐๔- ๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ อปท. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ที่ดี แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	โครงการอบรมพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สมาชิก สภา พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำชุมชนในตำบล	๔๐๐,๐๐๐	เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้าน หลักธรรมาภิบาลและสามารถ นำไปเป็นแนวทางขับเคลื่อนใน การบริหารจัดการในองค์กร	สมาชิก สภา พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำ ชุมชนในตำบล	ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม ประกอบด้วยผู้บริหาร สมาชิก พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำชุมชน ตำบลหนองสูงใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/อื่นๆ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๕-๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ที่ อปท. ยุทธศาสตร์การพัฒนา มนุษย์และสังคม แผนงาน สังคม สงเคราะห์	โครงการส่งเสริมสนับสนุนรถ รับ-ส่ง เด็กนักเรียนผู้ด้วยโอกาสและยากจนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองกงใหญ่	๒๓๐,๐๐๐	เพื่อประชาสัมพันธ์ผู้ปกครองทราบว่าโรงเรียนมีการบริการรถรับ - ส่งนักเรียน เด็กได้รับความสะดวกในการมาโรงเรียน	นักเรียนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง ลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการเรื่องค่าเดินทางและพาหนะ	ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง
๐๐๖-๒๕๖๘	ยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนาด้านสิ่งปลูกสร้าง การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	การรับชำระภาษีประจำปี	-	เพื่อให้การเก็บรายได้เป็นไปตามเป้าหมายและจำนวนภาษีค้างชำระลดน้อยลง	ภาษีค้างชำระในปีปัจจุบันลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของภาษีตำบลหนองกงใหญ่ ค้างชำระในปีที่ผ่านมา	ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตพื้นที่ตำบลหนองกงใหญ่

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

รหัส ความ เสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงาน	ความเสี่ยง	ประเภทความ เสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนนความ เสี่ยง/ระดับ ความเสี่ยง (๙)X(๑๐)	การตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๑- ๒๕๖๘	ก่อสร้างรางระบาย น้ำ คสล. ม.๒ จาก บ้านนางนวลจันทร์ ศรีภักดี ถึง นาย สมพงษ์ กุดทิง	เพื่อแก้ไขและบรรเทาความ เดือดร้อนให้แก่ราษฎร และ ลดปัญหายุงลายลงวางไข่	กองช่าง	ความเสี่ยงจาก เปลี่ยนแปลงราคา วัตถุดิบที่ใช้ในการ ก่อสร้าง และ จากการ ดำเนินงานไม่เสร็จตาม กำหนด และเสี่ยงจาก การถูกฟ้อง	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การส่งเสริมบวก
๐๐๒/๒ ๕๖๘	ก่อสร้างถนน คสล. ม.๑๓ สายดอนเงิน- โสกหอย	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคม ขนส่งและการสัญจรไปมาของ ราษฎรให้มีความสะดวกมาก ขึ้น	กองช่าง	ความเสี่ยงจาก เปลี่ยนแปลงราคา วัตถุดิบที่ใช้ในการ ก่อสร้าง และ จากการ ดำเนินงานไม่เสร็จตาม กำหนด และเสี่ยงจาก การถูกฟ้อง	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การส่งเสริมบวก

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

รหัส ความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงาน	ความเสี่ยง	ประเภทความ เสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนนความ เสี่ยง/ระดับ ความเสี่ยง (๙)X(๑๐)	การตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๓- ๒๕๖๘	โครงการช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน	เพื่อให้ประชาชนผู้ประสบ ได้รับการช่วยเหลือ พินฟู เยียวยา อย่างทันเวลาและ ทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนมี ความพร้อมในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัด	ความเสี่ยงจากสาธารณ ภัย (Disaster Risk) ผลกระทบในทางลบต่อ ชีวิตและทรัพย์สิน ต่อ บุคคล สังคม หรือ สิ่งแวดล้อม	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การส่งเสริมบวก
๐๐๔/๒ ๕๖๘	โครงการอบรมพัฒนา ศักยภาพผู้บริหาร สมาชิก สภา พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำ ชุมชนในตำบล	เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมี ความรู้ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน ตามหลักธรรมาภิ บาลและสามารถนำไปเป็น แนวทางทางขับเคลื่อนในการ บริหารจัดการในองค์กร	สำนักปลัด	-เงินคืนผู้เข้าร่วมที่ไม่ สามารถเดินทางไปได้ จริง -คณะผู้บริหาร ปลัด อบต. รอง ปลัด อบต. หัวหน้า ส่วนราชการ ร่วมระดมความคิดเห็น เกี่ยวกับสถานที่ที่ไป ศึกษาดูงานเพื่อวิเคราะห์ ประโยชน์จากการศึกษา ดูงานของโครงการฯ	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การส่งเสริมบวก

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

รหัส ความ เสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงาน	ความเสี่ยง	ประเภทความ เสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนนความ เสี่ยง/ระดับ ความเสี่ยง (๙)X(๑๐)	การตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๕- ๒๕๖๘	โครงการส่งเสริม สนับสนุนรถ รับ-ส่ง เด็กนักเรียนผู้ด้วย โอกาสและยากจน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หนองกงใหญ่	เพื่อประชาสัมพันธ์ผู้ปกครอง ทราบว่าโรงเรียนมีการบริการ รถรับ - ส่งนักเรียน เด็กรับ ความสะดวกในการมา โรงเรียน	กอง การศึกษา	-ปัญหาเด็กติดรถ -เด็กนักเรียนยืนอวัยวะ ออกนอกตัวรถ	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การลดความ เสี่ยง
๐๐๖/๒ ๕๖๘	การชำระภาษี ประจำปี	เพื่อให้การเก็บรายได้เป็นไป ตามเป้าหมายและจำนวนภาษี ค้างชำระลดน้อยลง	กองคลัง	๑.ข้อมูลในระบบ CU- TAXGO ที่ใช้ในการ จัดการภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้าง รวมทั้งภาษี ป้าย ยังไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน ๒. มีการค้างชำระภาษี ประจำปี	ความเสี่ยงการ ดำเนินงาน (Operation Risks)	๓	๓	๙	การลดโอกาส ของความเสี่ยง

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงใหญ่
 รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

รหัสความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรมความเสี่ยง	ความเสี่ยง	วิธีตอบสนองความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ	วิธีการจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ	วิธีการติดตามและกรายงาน
๐๐๑/๒๕๖๘	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ม.๒ จากบ้านนางนวลจันทร์ ศรีภักดี ถึง นายสมพงษ์ กุดทิง	ความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการก่อสร้าง และ จาก การดำเนินงานไม่เสร็จตามกำหนด และ เสี่ยงจากการถูกฟ้อง	ลด/ควบคุมหรือลดความเสี่ยง	กองช่าง	-มีการมอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละงานอย่างชัดเจน -บันทึกรายงานการปฏิบัติรายงานในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินงาน	ไม่มีน้ำขังและยุ้งลาย	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุมติดตามผลการดำเนินการ ๒.การรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร
๐๐๒/๒๕๖๘	ก่อสร้างถนน คสล. ม.๑๓ สายดอนเงิน-โสกหอย	ความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการก่อสร้าง และ จาก การดำเนินงานไม่เสร็จตามกำหนด และ เสี่ยงจากการถูกฟ้อง	ลด/ควบคุมหรือลดความเสี่ยง	กองช่าง	-มีการมอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละงานอย่างชัดเจน -บันทึกรายงานการปฏิบัติรายงานในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินงาน	ถนนมีความปลอดภัยขึ้นอุบัติเหตุลดน้อยลง	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุมติดตามผลการดำเนินการ ๒.การรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

รหัสความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรมความเสี่ยง	ความเสี่ยง	วิธีตอบสนองความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ	วิธีการจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ	วิธีการติดตามและรายงาน
๐๐๓/๒๕๖๘	โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	ความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk) ผลกระทบในทางลบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ต่อบุคคล สังคม หรือสิ่งแวดล้อม	ลด/ควบคุมหรือลดความเสี่ยง	สำนักปลัด	-เตรียมความพร้อมหน่วยงาน -ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ /วิทยุและโทรทัศน์จัดทำคู่มือ / แผ่นพับ /โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	ประชาชนในเขต อบต. หนองกงใหญ่ และใกล้เคียง	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุมติดตามผลการดำเนินการ ๒.การรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร
๐๐๔/๒๕๖๘	โครงการอบรมพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สมาชิก สภา พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำชุมชนในตำบล	-เงินคืนผู้เข้าร่วมที่ไม่สามารถเดินทางไปได้จริง -คณะผู้บริหาร ปลัด อบต. รอง ปลัด อบต. หัวหน้า ส่วนราชการ ร่วมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ที่ไปศึกษาดูงานเพื่อวิเคราะห์ประโยชน์จากการศึกษาดูงานของโครงการฯ	ลด/ควบคุมหรือลดความเสี่ยง	สำนักปลัด	-ใช้แบบประเมินสอบถามผู้ใช้เข้าร่วมอบรม	สมาชิก สภา พนักงาน ลูกจ้าง กลุ่มองค์กร ผู้นำชุมชนในตำบล	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุมติดตามผลการดำเนินการ ๒.การรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

รหัสความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม ความเสี่ยง	ความเสี่ยง	วิธี ตอบสนอง ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ	วิธีการจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัด	ระยะเวลา ดำเนินการ	วิธีการติดตามและ การรายงาน
๐๐๕/๒๕ ๖๘	โครงการส่งเสริม สนับสนุนรล รับ-ส่ง เด็กนักเรียนผู้ด้วย โอกาสและยากจนศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กหนองกง ใหญ่	-ปัญหาเด็กติดรถ -เด็กนักเรียนยืนอวัยวะ ออกนอกตัวรถ	ลด/ควบคุม หรือลด ความเสี่ยง	กอง การศึกษาฯ	-ติดต่อประสานงาน ดูแล ความเรียบร้อย / จัด ประชุมวางแผนการ ดำเนินงาน -ใช้แบบประเมินสอบถาม ผู้ใช้บริการรถรับ - ส่ง นักเรียน	นักเรียนได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัยในการ เดินทาง ลดภาระ ค่าใช้จ่ายของ ผู้ปกครองในการ เรื่องค่าเดินทางและ พาหนะ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุม ติดตามผลการ ดำเนินการ ๒.การรายงานผล การดำเนินงานต่อ ผู้บริหาร
๐๐๖/๒๐ ๐๐ ๕๖๘	การชำระภาษีประจำปี	๑.ข้อมูลในระบบ CU- TAXGO ที่ใช้ในการ จัดการภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง รวมทั้ง ภาษีป้าย ยังไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน ๒. มีการค้างชำระภาษี ประจำปี	ลด/ควบคุม หรือลด ความเสี่ยง	กองคลัง	๑.การออกสำรวจข้อมูล เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ จำเป็นในการปฏิบัติงาน ๒.การจำหน่ายหนังสือแจ้ง การชำระภาษีประจำปี ๓.การจัดทำหนังสือแจ้ง เตือนการค้างชำระภาษี ประจำปี	ภาษีค้างชำระในปี ปัจจุบันลดลงไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของภาษีตำบล หนองกงใหญ่ ค้าง ชำระในปีที่ผ่านมา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘	๑.การประชุม ภายในกองคลังเพื่อ ติดตาม ๒.การจัดทำ รายงานผลเสนอต่อ ผู้บริหารท้องถิ่น ทราบ

ร้อยตำรวจโท

(วุฒิพงศ์ ทิพย์ฤาตรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่

วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗